EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1071/2009,

annettu 21 päivänä lokakuuta 2009,

maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sellaisten maantieliikenteen sisämarkkinoiden toteuttaminen, joilla vallitsevat tasapuoliset kilpailuolosuhteet, edellyttää maanteiden tavara- tai henkilöliikenteen harjoittajan ammattiin, jäljempänä ”maantieliikenteen harjoittajan ammatti”, pääsyä koskevien yhteisten sääntöjen yhdenmukaista soveltamista. Yhteiset säännöt edistävät maantieliikenteen harjoittajien korkeamman ammatillisen pätevyyden tason saavuttamista, markkinoiden järkeistämistä, palvelujen laadun paranemista maantieliikenteen harjoittajien, niiden asiakkaiden ja koko talouselämän etujen mukaisesti sekä liikenneturvallisuuden kohentumista. Ne edistävät myös maantieliikenteen harjoittajien sijoittautumisoikeuden tehokasta käyttöä.

(2) Maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/26/EY ([4]) säädetään maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevista vähimmäisedellytyksistä sekä tähän tarkoitukseen tarvittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Saadut kokemukset, vaikutusten arviointi ja useat tutkimukset osoittavat kuitenkin, että eri jäsenvaltiot soveltavat direktiiviä epäyhtenäisesti. Tällä epäyhtenäisyydellä on monia haitallisia seurauksia, varsinkin kilpailun vääristyminen, markkinoiden avoimuuden ja yhtenäisen valvonnan puuttuminen sekä riski, että heikon ammatillisen pätevyyden omaavaa henkilökuntaa käyttävät yritykset saattavat rikkoa liikenneturvallisuutta koskevia ja sosiaalisia sääntöjä tai noudattaa niitä puutteellisesti, mikä saattaa vahingoittaa alan julkista kuvaa.

(3) Nämä seuraukset ovat sitäkin haitallisempia, koska ne voivat vaarantaa maantieliikenteen sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan, koska kaikilla yhteisön yrityksillä on pääsy kansainvälisille tavaraliikenne- ja tiettyjen kabotaasitoimintojen markkinoille. Ainoa näille yrityksille asetettu ehto on, että niillä on yhteisön liikennelupa, jonka ne voivat saada täytettyään tieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevat edellytykset, jotka on säädetty maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1072/2009 ([5]) ja kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 ([6]).

(4) Maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevia voimassa olevia sääntöjä on siksi aiheellista uudistaa, jotta varmistetaan niiden yhdenmukaisempi ja tehokas soveltaminen. Koska näiden sääntöjen noudattaminen on tärkein edellytys yhteisön markkinoille pääsylle ja koska tätä alaa koskevat yhteisön säädökset ovat asetuksia, asetus on ilmeisesti asianmukaisin väline tieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyn sääntelyyn.

(5) Jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla niiden erityispiirteiden ja rajoitteiden vuoksi. Mainituille alueille sijoittautuneiden yritysten, jotka täyttävät maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevat edellytykset ainoastaan tällaisen mukautuksen seurauksena, ei kuitenkaan olisi voitava saada yhteisön liikennelupaa. Maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista varten täytettävien edellytysten mukauttaminen

([1]) EUVL C 151, 17.6.2008, s. 16.

([2]) EUVL C 14, 19.1.2008, s. 1.

([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. toukokuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009 (EUVL C 62 E, 17.3.2009, s. 1), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. syyskuuta 2009.

([4]) EYVL L 124, 23.5.1996, s. 1.

([5]) Katso tämän virallisen lehden sivu 72.

([6]) Katso tämän virallisen lehden sivu 88.

ei saisi estää yrityksiä, jotka ovat saaneet luvan maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen ja jotka noudattavat kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, harjoittaa liikennetoimintoja syrjäisimmillä alueilla.

(6) Tasapuolisen kilpailun edistämiseksi maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevia yhteisiä sääntöjä olisi sovellettava mahdollisimman laajasti kaikkiin yrityksiin. Tämän asetuksen soveltamisalaan ei kuitenkaan ole tarpeen ottaa yrityksiä, jotka harjoittavat yksinomaan sellaista liikennettä, jolla on hyvin vähäinen vaikutus kuljetusmarkkinoihin.

(7) Sijoittautumisjäsenvaltiolla olisi oltava velvollisuus tarkistaa, että yritys täyttää jatkuvasti tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, jotta tämän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa päättää peruuttaa määräajaksi tai kokonaan luvat, joiden nojalla asianomainen yritys voi toimia markkinoilla. Jotta maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevia edellytyksiä voidaan noudattaa asianmukaisesti ja valvoa niitä luotettavasti, yrityksillä on oltava tosiasiallinen ja pysyvä toimipaikka.

(8) Luonnolliset henkilöt, joilla on vaadittava hyvä maine ja ammatillinen pätevyys, olisi nimettävä selkeästi ja heidät olisi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Näiden henkilöiden, jäljempänä ”liikenteestä vastaava henkilö”, olisi asuttava jäsenvaltiossa sekä tosiasiallisesti ja yhtäjaksoisesti johdettava yrityksen kuljetustoimintoja. On syytä täsmentää, millä edellytyksin henkilön katsotaan johtavan yhtäjaksoisesti ja tosiasiallisesti yrityksen jotain kuljetustoimintaa.

(9) Liikenteestä vastaavan henkilön hyvämaineisuus edellyttää, ettei häntä ole tuomittu vakavista rikoksista eikä hänelle ole määrätty seuraamuksia erityisesti tiekuljetuksia koskevien yhteisön sääntöjen vakavien rikkomusten johdosta. Liikenteestä vastaavalle henkilölle tai maantiekuljetusyritykselle yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa yhteisön sääntöjen vakavimmista rikkomisista annetun tuomion tai määrättyjen seuraamusten olisi johdettava hyvämaineisuuden menettämiseen edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on varmistanut, että ennen lopullista päätöstä on suoritettu asianmukaisesti loppuun saatettu ja dokumentoitu tutkinta keskeisiä prosessuaalisia oikeuksia kunnioittaen ja että asianmukaiset muutoksenhakuoikeudet on myönnetty.

(10) Maantiekuljetusyrityksellä on tarpeen olla vähimmäisvakavaraisuus, joka riittää turvaamaan yrityksen toiminnan aloittamisen ja asianmukaisen hoitamisen. Pankkitakaus tai ammatillinen vastuuvakuutus saattaa olla yksinkertainen ja kustannustehokas tapa osoittaa yritysten vakavaraisuus.

(11) Korkean ammatillisen pätevyyden olisi parannettava maantiekuljetusalan sosioekonomista tehokkuutta. Tästä syystä liikenteestä vastaavan henkilön tehtävää hakevilla olisi oltava korkeatasoinen ammatillinen osaaminen. Tutkintojen paremman yhdenmukaisuuden varmistamiseksi ja korkealaatuisen koulutuksen edistämiseksi on asianmukaista säätää, että jäsenvaltiot voivat määrittelemiensä perusteiden mukaisesti myöntää luvat tutkinto- ja koulutuskeskuksille. Liikenteestä vastaavilla henkilöillä olisi oltava tarpeelliset tiedot sekä kansallisten että kansainvälisten kuljetustoimintojen johtamisessa. Luettelo aihepiireistä, jotka on hallittava ammatillista pätevyyttä osoittavan todistuksen saamiseksi, sekä kokeiden järjestämistä koskevat menettelyt tulevat todennäköisesti muuttumaan tekniikan kehityksen myötä, joten olisi säädettävä niiden ajantasaistamisesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa tutkintojen suorittamisesta henkilöt, jotka voivat osoittaa, että heillä on jatkuvaa kokemusta kuljetustoiminnan johtamisesta.

(12) Jotta kilpailu olisi tasapuolista ja maantiekuljetusten sääntöjä noudatettaisiin täysimääräisesti, valvonnan on oltava samantasoista kaikissa jäsenvaltioissa. Tässä suhteessa keskeisessä asemassa ovat kansalliset viranomaiset, joiden tehtävänä on yritysten ja niiden lupien voimassaolon valvonta, ja on aiheellista varmistaa, että ne toteuttavat etenkin vakavimmissa tapauksissa tarvittaessa sopivat toimenpiteet peruuttamalla lupia määräajaksi tai pysyvästi taikka toteamalla toistuvasti laiminlyönteihin tai tahallisiin rikkomuksiin syyllistyneet liikenteestä vastaavat henkilöt ammattiin soveltumattomiksi. Toimenpidettä on tätä ennen tarkasteltava asianmukaisesti suhteellisuusperiaatteen kannalta. Yritystä olisi kuitenkin varoitettava etukäteen, ja sille olisi annettava riittävästi aikaa korjata tilanteensa ennen tällaisten seuraamusten määräämistä.

(13) Paremmin järjestetty jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen yhteistyö tehostaisi useissa jäsenvaltioissa toimivien yritysten valvontaa ja alentaisi hallintokustannuksia tulevaisuudessa. Sähköiset yritysrekisterit, jotka on liitetty yhteen yhteisön tasolla ja joissa noudatetaan henkilötietojen suojaa koskevia yhteisön sääntöjä, helpottaisivat tällaista yhteistyötä ja alentaisivat sekä yritysten että viranomaisten valvontaan liittyviä kustannuksia. Useissa jäsenvaltioissa on jo kansallisia rekistereitä. Myös jäsenvaltioiden välistä yhteenliittämistä edistävä infrastruktuuri on jo olemassa. Sähköisten rekisterien järjestelmällisempi käyttö alentaisi siten merkittävästi valvonnasta aiheutuvia hallintokustannuksia ja parantaisi sen tehokkuutta.

(14) Jotkin näihin kansallisiin sähköisiin rekistereihin sisältyvät tiedot rikkomuksista ja seuraamuksista ovat henkilökohtaisia. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY [1] noudatetaan erityisesti siltä osin kuin kyse on

[1] EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

henkilötietojen käsittelyn viranomaisvalvonnasta, rekisteriin merkittyjen henkilöiden oikeudesta saada tietoa sekä heidän oikeudestaan päästä käsiksi tietoihin ja oikeudestaan vastustaa käsittelyä. Tämän asetuksen soveltamiseksi tämäntyyppisiä tietoja näyttäisi olevan tarpeen säilyttää vähintään kahden vuoden ajan, jotta estetään lupansa menettäneiden yritysten sijoittautuminen muihin jäsenvaltioihin.

(15) Jotta avoimuutta voidaan parantaa ja jotta kuljetusyrityksen asiakas voi tarkistaa, onko kyseisellä yrityksellä asianomainen lupa, tiettyjen kansalliseen sähköiseen rekisteriin sisältyvien tietojen olisi oltava julkisesti käytettävissä, mikäli tietosuojaa koskevia asiaankuuluvia säännöksiä noudatetaan.

(16) Kansallisten sähköisten rekisterien asteittainen yhteenliittäminen on välttämätöntä nopean ja tehokkaan tiedonvaihdon mahdollistamiseksi jäsenvaltioiden välillä ja sen takaamiseksi, ettei maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittajilla ole houkutusta vakaviin rikkomuksiin tai ottaa tällaisten rikkomusten riskiä muissa jäsenvaltioissa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan. Yhteenliittäminen edellyttää vaihdettavien tietojen tarkan muodon ja tiedonvaihdon teknisten menettelyjen yhteistä määrittelyä.

(17) Jotta jäsenvaltioiden välinen tiedonvaihto olisi tehokasta, olisi nimettävä kansalliset yhteyspisteet ja määriteltävä tietyt ainakin määräaikoja ja toimitettavien tietojen luonnetta koskevat yhteiset menettelyt.

(18) Sijoittautumisvapauden helpottamiseksi olisi sen jäsenvaltion, jossa liikenteestä vastaava henkilö on aiemmin oleskellut, toimivaltaisten viranomaisten antamien asianmukaisten asiakirjojen esittäminen hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi hyvämaineisuudesta tieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsylle sijoittautumisjäsenvaltiossa edellyttäen, ettei kyseisiä henkilöitä ole todettu soveltumattomiksi harjoittamaan mainittua ammattia muissa jäsenvaltioissa.

(19) Sijoittautumisvapauden helpottamiseksi sijoittautumisjäsenvaltion olisi hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi ammatillisesta pätevyydestä yhteisen mallin mukainen todistus, joka on annettu tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

(20) Tämän asetuksen soveltamista on tarpeen seurata tarkemmin yhteisön tasolla. Tätä varten komissiolle on toimitettava säännöllisesti maantiekuljetusalan yritysten hyvämaineisuutta, vakavaraisuutta ja ammatillista pätevyyttä koskevia kertomuksia, jotka on laadittu kansallisten rekisterien perusteella.

(21) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevien sääntöjen uudenaikaistaminen tarkoituksin varmistaa, että näitä sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisemmin ja tehokkaammin jäsenvaltioissa, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(24) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta laatia luettelo sellaisten rikkomusten luokista, tyypeistä ja vakavuusasteista, joiden vuoksi maantieliikenteen harjoittaja menettää hyvän maineen, mukauttaa tekniikan kehitykseen tämän asetuksen liite I, joka koskee tietoja, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon ammatillisen pätevyyden tunnustamisessa, ja liite II, jossa on ammatillista pätevyyttä osoittavan todistuksen malli, sekä laatia luettelo rikkomuksista, jotka liitteessä IV mainittujen rikkomusten lisäksi voivat johtaa hyvämaineisuuden menettämiseen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(25) Direktiivi 96/26/EY olisi kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella säännellään maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä ja tämän ammatin harjoittamista.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin yhteisöön sijoittautuneisiin yrityksiin, jotka harjoittavat maantieliikenteen harjoittajan ammattia. Sitä sovelletaan myös yrityksiin, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan maantieliikenteen harjoittajan ammattia. Viittausten, jotka koskevat yrityksiä, jotka harjoittavat maantieliikenteen harjoittajan ammattia, katsotaan tarvittaessa käsittävän viittauksen yrityksiin, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan tällaista ammattia.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen alueiden osalta asianomaiset jäsenvaltiot voivat mukauttaa maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiselle asetettavia edellytyksiä, mikäli niille sijoittautuneet yritykset harjoittavat toimintaa pelkästään näillä alueilla.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tätä asetusta ei, ellei kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, sovelleta:

a) yrityksiin, jotka harjoittavat maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ammattia yksinomaan sellaisilla moottoriajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä, joiden sallittu kokonaismassa on enintään 3,5 tonnia. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin alentaa tätä rajaa joko kaikkien tai joidenkin maantiekuljetusluokkien osalta;

b) yrityksiin, jotka harjoittavat ainoastaan ei-kaupallista maanteiden henkilöliikennettä tai joiden pääasiallinen toiminta on muu kuin maanteiden henkilöliikenteen harjoittaminen;

c) yrityksiin, jotka harjoittavat maantieliikenteen harjoittajan ammattia yksinomaan moottoriajoneuvoilla, joiden suurin sallittu nopeus on enintään 40 kilometriä tunnissa.

5. Jäsenvaltiot voivat jättää tämän asetuksen kaikkien tai joidenkin säännösten soveltamisalan ulkopuolelle vain ne maantieliikenteen harjoittajat, jotka harjoittavat ainoastaan kansallista liikennettä, jolla on kuljetusmarkkinoihin vain vähäinen vaikutus

a) kuljetettujen tavaroiden luonteen; tai

b) lyhyen kuljetusmatkan vuoksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ”maantieliikenteen harjoittajan ammatilla” maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammattia tai maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ammattia;

2) ”maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammatilla” yrityksen harjoittamaa toimintaa joko suuren yleisön tai tiettyjen käyttäjäryhmien kuljettamiseksi matkustajan tai kuljetuksen järjestäjän suorittamaa maksua vastaan yli yhdeksän henkilön, kuljettaja mukaan lukien, kuljettamiseen rakennetulla ja varustetulla sekä tähän käyttöön tarkoitetulla moottoriajoneuvolla;

3) ”maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ammatilla” yrityksen moottoriajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä toisen lukuun tai palkkiota vastaan harjoittamaa tavarankuljetusta;

4) ”yrityksellä” joko matkustajaliikennettä harjoittavaa voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta yhteisöä tai henkilöryhmää, joka ei ole oikeushenkilö, taikka julkista elintä, joka on joko itse oikeushenkilö tai joka on sellaisen viranomaisen alainen, joka on oikeushenkilö, tai rahtiliikennettä kaupallisessa tarkoituksessa harjoittavaa luonnollista tai oikeushenkilöä;

5) ”liikenteestä vastaavalla henkilöllä” yrityksen palveluksessa olevaa luonnollista henkilöä, tai, jos yritys on luonnollinen henkilö, tätä henkilöä tai, kun tätä edellytetään, toista luonnollista henkilöä, jonka asianomainen yritys on nimennyt sopimuksella ja joka johtaa tosiasiallisesti ja yhtäjaksoisesti yrityksen kuljetustoimintaa;

6) ”luvalla harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia” hallinnollista päätöstä, jolla tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttävälle yritykselle annetaan lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia;

7) ”toimivaltaisella viranomaisella” jäsenvaltion kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista, joka maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevan luvan antamista varten tarkistaa, täyttääkö yritys tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, ja jolla on valtuudet myöntää lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia tai peruuttaa se määräajaksi tai kokonaan;

8) ”sijoittautumisjäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, johon yritys on sijoittautunut, riippumatta siitä, onko yrityksen liikenteestä vastaava henkilö jostakin muusta maasta.

3 artikla

Maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevat vaatimukset

1. Yrityksellä, joka harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, on oltava:

a) tosiasiallinen ja pysyvä toimipaikka jossain jäsenvaltiossa;

b) hyvä maine;

c) asianmukainen vakavaraisuus;

d) vaadittava ammatillinen pätevyys.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää asettaa lisävaatimuksia, joiden on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä ja jotka yritysten on täytettävä voidakseen saada luvan harjoittaa maantieliikennettä.

4 artikla

Liikenteestä vastaava henkilö

1. Yrityksen, joka harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, on nimettävä vähintään yksi luonnollinen henkilö, liikenteestä vastaava henkilö, joka täyttää 3 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa säädetyt vaatimukset ja:

a) joka johtaa tosiasiallisesti ja yhtäjaksoisesti yrityksen kuljetustoimintoja;

b) jolla on tosiasiallinen yhteys yritykseen esimerkiksi sen työntekijänä, johtajana, omistajana tai osakkeenomistajana tai sen hallinnoijana tai, jos yritys on luonnollinen henkilö, joka on tämä sama henkilö; ja

c) jonka asuinpaikka on yhteisössä.

2. Jos yritys ei täytä 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä ammatillista pätevyyttä koskevaa vaatimusta, toimivaltainen viranomainen voi antaa sille luvan harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia ilman tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyä liikenteestä vastaavaa henkilöä sillä edellytyksellä, että:

a) yritys nimeää luonnollisen henkilön, jonka asuinpaikka on yhteisössä ja joka täyttää 3 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa säädetyt vaatimukset ja joka on sopimuksen nojalla valtuutettu hoitamaan liikenteestä vastaavan henkilön tehtäviä yrityksen lukuun;

b) yrityksen ja a alakohdassa tarkoitetun henkilön välisessä sopimuksessa määritellään tehtävät, jotka asianomaisen henkilön on suoritettava tosiasiallisesti ja jatkuvasti, ja ilmoitetaan hänen vastuunsa liikenteestä vastaavana henkilönä. Sopimuksessa määriteltäviin tehtäviin kuuluvat erityisesti ne, jotka liittyvät ajoneuvojen huollosta vastaamiseen, kuljetussopimusten ja -asiakirjojen tarkistamiseen, peruskirjanpitoon, lastien tai tehtävien jakamiseen kuljettajille ja ajoneuvoille sekä turvallisuusmenettelyjen tarkistamiseen;

c) edellä a kohdassa tarkoitettu henkilö voi hoitaa liikenteestä vastaavana henkilönä enintään neljän eri yrityksen kuljetustoimintoja, joihin käytetään yhteensä enintään 50:tä ajoneuvoa. Jäsenvaltiot voivat päättää alentaa niiden yritysten määrää ja/tai ajoneuvojen kokonaismäärää, joita tämä henkilö voi hoitaa; ja

d) edellä a alakohdassa tarkoitettu henkilö suorittaa määritellyt tehtävät ainoastaan yrityksen edun nimissä, ja hänen vastuunsa toteutetaan niistä yrityksistä riippumattomalla tavalla, joiden toimeksiannosta yritys suorittaa kuljetuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdan mukaisesti nimettyä liikenteestä vastaavaa henkilöä ei tämän lisäksi saa nimetä 2 kohdan mukaisesti tai että hänet voidaan nimetä tällä tavoin ainoastaan sellaista yritysten tai ajoneuvojen määrää varten, joka on alhaisempi kuin 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu.

4. Yrityksen on ilmoitettava nimetty yksi tai useampi liikenteestä vastaava henkilö toimivaltaiselle viranomaiselle.

II LUKU

3 ARTIKLASSA SÄÄDETTYJEN VAATIMUSTEN TÄYTTÄMISEN EDELLYTYKSET

5 artikla

Sijoittautumisvaatimukseen liittyvät edellytykset

Täyttääkseen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen

a) yrityksellä on asianomaisessa jäsenvaltiossa oltava tässä jäsenvaltiossa sijaitseva toimipaikka, jonka tiloissa se säilyttää keskeisiä yrityksen asiakirjoja, erityisesti kaikkia kirjanpitoon ja henkilöstöhallintoon liittyviä asiakirjoja, ajo- ja lepoaikoja koskevia tietoja sisältäviä asiakirjoja sekä muita asiakirjoja, jotka toimivaltaisen viranomaisen on voitava saada käyttöönsä tarkistaakseen tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten noudattamisen. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että myös muita asiakirjoja on niiden alueella olevien toimipaikkojen tiloissa jatkuvasti saatavilla;

b) yrityksellä on asianomaisessa jäsenvaltiossa oltava, kun lupa on myönnetty, käytössään yksi tai useampi ajoneuvo, joka on rekisteröity tai otettu muulla tavoin liikenteeseen kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti siitä riippumatta, omistaako yritys nämä ajoneuvot joko täysin vai pitääkö se niitä hallussaan esimerkiksi lunastusoikeuden käsittävällä vuokrasopimuksella taikka vuokra- tai leasingsopimuksella;

c) yrityksen on asianomaisessa jäsenvaltiossa ohjattava tosiasiallisesti ja yhtäjaksoisesti liikennöintiään tarvittavin hallinnollisin välinein b alakohdassa mainittujen ajoneuvojen osalta ja asianmukaisin teknisin välinein ja laitoksin kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevalla varikolla.

6 artikla

Hyvämaineisuutta koskevaan vaatimukseen liittyvät edellytykset

1. Jollei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset, jotka yrityksen ja liikenteestä vastaavan henkilön on täytettävä ollakseen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn hyvämaineisuutta koskevan vaatimuksen mukainen.

Ratkaistessaan, onko yritys täyttänyt hyvämaineisuutta koskevan vaatimuksen, jäsenvaltioiden on otettava huomioon yrityksen, sen liikenteestä vastaavien henkilöiden ja muiden mahdollisten jäsenvaltion päättämällä tavalla asiaankuuluvien henkilöiden käyttäytyminen. Tässä artiklassa olevat viittaukset tuomioihin, seuraamuksiin tai rikkomuksiin käsittävät itse yritykselle, sen liikenteestä vastaaville henkilöille ja muille mahdollisille jäsenvaltion päättämällä tavalla asiaankuuluville henkilöille annetut tuomiot, määrätyt seuraamukset tai heidän tekemänsä rikkomukset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin edellytyksiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

a) ei ole pakottavia syitä epäillä liikenteestä vastaavan henkilön tai kuljetusyrityksen hyvämaineisuutta esimerkiksi seuraavilla aloilla voimassa olevien kansallisten sääntöjen vakavista rikkomuksista annettujen tuomioiden tai määrättyjen seuraamusten perusteella:

   i) kauppaoikeus;

   ii) maksukyvyttömyyslainsäädäntö;

   iii) tässä ammatissa sovellettavat palkka- ja työsuhteen ehdot;

   iv) tieliikenne;

   v) ammatillinen vastuu;

   vi) ihmis- tai huumekauppa; ja

b) liikenteestä vastaavaa henkilöä tai kuljetusyritystä ei ole tuomittu yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai hänelle tai sille ei ole määrätty seuraamuksia yhteisön sääntöjen vakavista rikkomuksista, jotka koskevat erityisesti seuraavia:

   i) kuljettajien ajo- ja lepoajat, työajat sekä valvontalaitteiden asentaminen ja käyttö;

   ii) kansainvälisessä liikenteessä käytettävien hyötyajoneuvojen suurimmat painot ja mitat;

   iii) kuljettajien perustason pätevyys ja jatkokoulutus;

   iv) hyötyajoneuvojen liikennekelpoisuus mukaan lukien moottoriajoneuvojen pakolliset katsastukset;

   v) pääsy maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille tai, tapauksesta riippuen, pääsy maanteiden henkilöliikenteen markkinoille;

   vi) vaarallisten aineiden maantiekuljetusten turvallisuus;

   vii) nopeudenrajoittimien asentaminen ja käyttö tietyissä ajoneuvoluokissa;

   viii) ajokortit;

   ix) ammattiin pääsy;

   x) eläinkuljetukset.

2. Edellä olevan 1 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi:

a) Kun liikenteestä vastaava henkilö tai kuljetusyritys on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tuomittu taikka hänelle tai sille on määrätty seuraamuksia jostain liitteessä IV säädetyistä yhteisön sääntöjen vakavammista rikkomuksista, sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava sopivalla tavalla ja ripeästi asianmukaisesti päätökseen saatettava hallinnollinen menettely, johon sisältyy tarvittaessa tarkastus asianomaisen yrityksen tiloissa.

   Menettelyn perusteella ratkaistaan, olisiko hyvämaineisuuden menetys asianomaisessa tapauksessa erityiset olosuhteet huomioon ottaen suhteeton toimi. Tällainen ratkaisu on perusteltava asianmukaisesti.

   Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että hyvämaineisuuden menetys olisi suhteeton toimi, se voi todeta, että hyvämaineisuus ei ole kärsinyt. Tällöin perustelut kirjataan kansalliseen rekisteriin. Tällaisten päätösten määrä ilmoitetaan 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa.

   Jos toimivaltainen viranomainen ei katso, että hyvämaineisuuden menetys olisi suhteeton toimi, tuomio tai seuraamus johtavat hyvämaineisuuden menetykseen.

b) Komissio hyväksyy luettelon sellaisista yhteisön sääntöjen vakavien rikkomusten luokista, tyypeistä ja vakavuusasteista, jotka liitteessä IV esitettyjen rikkomusten lisäksi voivat johtaa hyvämaineisuuden menetykseen. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon näitä rikkomuksia koskevat tiedot, mukaan lukien muista jäsenvaltioista saadut tiedot, kun ne määrittelevät tarkastusten painopisteitä 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

   Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä ja jotka liittyvät tähän luetteloon, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

   Tätä varten komissio:

   i) vahvistaa yleisimmin esiintyvät rikkomusten luokat ja tyypit;

   ii) määrittelee rikkomusten vakavuusasteet sen perusteella, miten todennäköisesti ne aiheuttavat kuoleman tai vakavan vammautumisen vaaran; ja

   iii) säätää esiintymistiheydestä, jonka ylityttyä toistuvia rikkomuksia pidetään vakavina, ottaen huomioon liikenteestä vastaavan henkilön johtamaan kuljetustoimintaan käytettävien kuljettajien lukumäärän.

3. Edellä 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen ei katsota täyttyvän, ennen kuin voimassa olevien kansallisten säännösten nojalla on toteutettu korjaava tai muu vaikutukseltaan vastaava toimenpide.

7 artikla

Vakavaraisuusvaatimukseen liittyvät edellytykset

1. Täyttääkseen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen yrityksen on pystyttävä keskeytyksettä vastaamaan taloudellisista velvoitteistaan vuotuisen tilikauden aikana. Tätä varten yrityksen on osoitettava tilintarkastajan tai asianmukaisesti hyväksytyn henkilön vahvistaman vuosittaisen tilinpäätöksen pohjalta, että sillä on kunakin vuonna käytössään pääomaa ja vararahastoja yhteensä vähintään 9 000 euron arvosta, kun käytössä on vain yksi ajoneuvo, ja vähintään 5 000 euron arvosta kunkin sen lisäksi käytetyn ajoneuvon osalta.

Tämän asetuksen soveltamiseksi euron arvo niiden jäsenvaltioiden rahayksikköinä, jotka eivät osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, vahvistetaan vuosittain. Sovellettavina kursseina käytetään lokakuun ensimmäisenä työpäivänä todettuja ja *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistuja kursseja. Ne tulevat voimaan seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kirjanpitoerät on ymmärrettävä siten kuin ne määritellään yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa neljännessä neuvoston direktiivissä 78/660/ETY ([1]).

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä tai edellyttää, että yritys osoittaa vakavaraisuutensa yhden tai useamman pankin tai muun rahoituslaitoksen, vakuutusyhtiöt mukaan luettuina, antamalla todistuksella, esimerkiksi pankkitakauksella tai vakuutuksella, kuten ammatillisella vastuuvakuutuksella, joka osoittaa, että yritykselle on annettu yhteisvastuullinen takaus 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetuille määrille.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tilinpäätöksen ja 2 kohdassa tarkoitetun takauksen, jotka on tarkastettava, on kuuluttava taloudelliselle yksikölle, joka on sijoittautunut sen jäsenvaltion alueelle, jossa lupaa haetaan, eikä mahdollisille muille taloudellisille yksiköille, jotka ovat sijoittautuneet jonkin muun jäsenvaltion alueelle.

8 artikla

Ammatillista pätevyyttä koskevaan vaatimukseen liittyvät edellytykset

1. Täyttääkseen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn vaatimuksen asianomaisella yhdellä tai useammalla henkilöllä on oltava liitteessä I olevassa I osassa säädettyä tasoa vastaavat tiedot kyseisessä osassa luetelluissa aihepiireissä. Tiedot osoitetaan suorittamalla pakollinen kirjallinen tutkinto, jota voidaan täydentää suullisella tutkinnolla, jos jäsenvaltio niin päättää. Nämä tutkinnot järjestetään liitteessä I olevan II osan mukaisesti. Tätä varten jäsenvaltiot voivat päättää määrätä tutkintoa edeltävän koulutuksen pakolliseksi.

2. Asianomaisten henkilöiden on suoritettava tutkinto siinä jäsenvaltiossa, jossa heillä on pysyvä asuinpaikkansa tai jossa he työskentelevät.

”Pysyvällä asuinpaikalla” tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu pysyvästi eli vähintään 185 päivää kalenterivuodessa henkilön ja tämän asuinpaikan välisten tiiviiden henkilökohtaisten siteiden vuoksi.

Jos henkilön ammatilliset siteet ovat muualla kuin hänen henkilökohtaiset siteensä ja hän joutuu sen vuoksi oleskelemaan vuorotellen eri paikoissa, jotka sijaitsevat kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, hänen pysyvänä asuinpaikkanaan on pidettävä sitä, jossa hänen henkilökohtaiset siteensä ovat, jos hän palaa sinne säännöllisesti. Viimeksi mainitun edellytyksen täyttymistä ei vaadita, jos henkilö oleskelee jäsenvaltiossa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Opiskelu yliopistossa tai koulussa ei merkitse pysyvän asuinpaikan muutosta.

3. Ainoastaan jäsenvaltion määrittelemiensä perusteiden mukaisesti tätä tarkoitusta varten asianmukaisesti hyväksymät viranomaiset tai laitokset saavat järjestää 1 kohdassa tarkoitettuja kirjallisia ja suullisia tutkintoja ja antaa niistä todistuksia. Jäsenvaltioiden on tarkistettava säännöllisesti, että nämä viranomaiset tai laitokset järjestävät tutkinnot liitteessä I vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat määrittelemiensä perusteiden pohjalta hyväksyä asianmukaisesti laitoksia antamaan korkealaatuista koulutusta hakijoille, jotta nämä voivat valmistautua tehokkaasti tutkintoon, sekä jatkokoulutusta liikenteestä vastaaville henkilöille, jotta nämä voivat halutessaan saattaa tietonsa ajan tasalle. Tällaisten jäsenvaltioiden on tarkistettava säännöllisesti, että nämä laitokset täyttävät jatkuvasti ne perusteet, joiden pohjalta ne on hyväksytty.

5. Jäsenvaltiot voivat edistää liitteessä I lueteltuja aihepiirejä koskevaa jatkokoulutusta kymmenen vuoden välein, jotta varmistetaan, että liikenteestä vastaavat henkilöt ovat tietoisia alan kehityksestä.

6. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että henkilöt, joilla on ammatillista pätevyyttä osoittava todistus mutta jotka eivät ole johtaneet maanteiden tavaraliikenteen yritystä tai maanteiden henkilöliikenteen yritystä viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana, osallistuvat uudelleenkoulutukseen saattaakseen tietonsa liitteessä I olevassa I osassa tarkoitetun lainsäädännön nykyisestä kehityksestä ajan tasalle.

7. Jäsenvaltio voi vapauttaa tiettyjen korkea-asteen ja teknisen alan tutkintotodistusten haltijat tutkinnosta tutkintotodistuksiin sisältyvien aihepiirien osalta, jos tutkintotodistukset on annettu kyseisessä jäsenvaltiossa ja ne osoittavat tietämystä kaikista liitteessä I luetelluista aihepiireistä ja jäsenvaltio on nimennyt ne erityisesti tätä tarkoitusta varten. Vapauttaminen koskee ainoastaan niitä liitteen I osia, joiden osalta tutkintotodistukset kattavat kaikki kunkin osan otsikon alla luetellut aihepiirit.

Jäsenvaltio voi vapauttaa tutkintojen tietyistä osista kyseisessä jäsenvaltiossa kansallisen liikenteen harjoittamista varten voimassa olevien ammatillista pätevyyttä osoittavien todistusten haltijat.

([1]) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

8. Ammatillinen pätevyys on osoitettava 3 kohdassa tarkoitetun viranomaisen tai laitoksen antamalla todistuksella. Todistusta ei voi siirtää toiselle henkilölle. Todistus laaditaan liitteissä II ja III olevan mallin mukaisesti, ja siinä on oltava sen asianmukaisesti hyväksytyn viranomaisen tai laitoksen leima ja allekirjoitus, joka on myöntänyt todistuksen.

9. Komissio mukauttaa liitteet I, II ja III tekniikan kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

10. Komissio edistää ja helpottaa koulutusta, tutkintoja ja hyväksyntää koskevaa jäsenvaltioiden välistä kokemusten ja tietojen vaihtoa, myös sen mahdollisesti nimeämien elinten avulla.

9 artikla

Tutkinnosta vapauttaminen

Jäsenvaltiot voivat päättää vapauttaa 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tutkinnosta henkilöt, jotka voivat osoittaa johtaneensa yhtäjaksoisesti maanteiden tavaraliikenteen yritystä tai maanteiden henkilöliikenteen yritystä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kymmenen vuoden ajan ennen 4 päivää joulukuuta 2009.

III LUKU

LUPIEN MYÖNTÄMINEN JA VALVONTA

10 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka huolehtii tämän asetuksen asianmukaisesta täytäntöönpanosta. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet:

a) käsitellä yritysten tekemiä hakemuksia;

b) antaa lupa maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen sekä peruuttaa tällainen lupa määräajaksi tai kokonaan;

c) julistaa luonnollinen henkilö soveltumattomaksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintaa liikenteestä vastaavana henkilönä;

d) suorittaa tarkastuksia, jotka ovat tarpeen sen tarkistamiseksi, että yritys täyttää 3 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava kaikki edellytykset, joiden täyttämistä vaaditaan tämän asetuksen nojalla, mahdolliset muut kansalliset säännökset, menettelyt, joita asiasta kiinnostuneiden hakijoiden on noudatettava, sekä niitä koskevat ohjeet.

11 artikla

Hakemusten käsittely ja rekisteröinti

1. Kuljetusyritykselle, joka täyttää 3 artiklassa säädetyt vaatimukset, on annettava hakemuksen perusteella lupa maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että hakemuksen tehnyt yritys täyttää mainitussa artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava 16 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen sähköiseen rekisteriin tiedot, jotka liittyvät niihin 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin yrityksiin, joille se on antanut luvan.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on käsiteltävä lupahakemus mahdollisimman nopeasti ja kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen on saanut kaikki hakemuksen arviointiin tarvittavat asiakirjat. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää tätä määräaikaa kuukaudella asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on 31 päivään joulukuuta 2012 saakka yrityksen hyvää mainetta arvioidessaan tarkastettava, jos asiasta on epäilyksiä, onko yrityksen nimeämä yksi tai useampi liikenteestä vastaava henkilö hakemuksen tekohetkellä jossakin jäsenvaltiossa julistettu 14 artiklan mukaisesti soveltumattomaksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintoja.

Toimivaltaisen viranomaisen on 1 päivästä tammikuuta 2013 yrityksen hyvää mainetta arvioidessaan tarkastettava 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettujen tietojen avulla kansallisen rekisterin asianomaisesta osasta joko suoran suojatun yhteyden avulla tai tietoa pyytämällä, onko yrityksen nimeämä yksi tai useampi liikenteestä vastaava henkilö hakemuksen tekohetkellä jossakin jäsenvaltiossa julistettu 14 artiklan mukaisesti soveltumattomaksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintoja.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja jotka liittyvät tässä kohdassa tarkoitettujen päivämäärien lykkäämiseen enintään kolmella vuodella, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Yritysten, joilla on lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, on ilmoitettava 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja koskevista muutoksista luvan antaneelle toimivaltaiselle viranomaiselle 28 päivän pituisen tai jäsenvaltion mahdollisesti määräämän lyhyemmän määräajan kuluessa.

12 artikla

Tarkastukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava, täyttävätkö yritykset, joille ne ovat antaneet luvan harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, edelleen 3 artiklassa säädetyt vaatimukset. Tätä varten jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia, jotka kohdennetaan yrityksiin, jotka on luokiteltu riskiyrityksiksi. Tätä varten jäsenvaltioiden on laajennettava riskiluokitusjärjestelmä, jonka ne ovat perustaneet tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä

annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/22/EY ([1]) 9 artiklan mukaisesti, koskemaan kaikkia tämän asetuksen 6 artiklassa määriteltyjä rikkomuksia.

2. Jäsenvaltioiden on 31 päivään joulukuuta 2014 saakka suoritettava vähintään joka viides vuosi tarkastuksia tarkistaakseen, että yritykset täyttävät kaikki 3 artiklassa säädetyt vaatimukset.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja jotka liittyvät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päivämäärän lykkäämiseen, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltion on komission pyynnöstä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa tehtävä yksittäisiä tarkastuksia sen tarkistamiseksi, että yritys täyttää edelleen maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä koskevat edellytykset. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tehtyjen tarkastusten tulokset sekä toteutetut toimenpiteet, jos havaitaan, ettei yritys enää täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

13 artikla

Lupien määräaikaista tai pysyvää peruuttamista koskeva menettely

1. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että on olemassa vaara, ettei yritys enää täytä 3 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, sen on ilmoitettava yritykselle asiasta. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että yksi tai useampi vaatimus ei enää täyty, se voi asettaa yritykselle tilanteen korjaamista varten jonkun seuraavista määräajoista:

a) enintään kuuden kuukauden määräaika, jota voidaan jatkaa kolmella kuukaudella, jos kyse on liikenteestä vastaavan henkilön kuolemasta tai fyysisestä vammautumisesta, korvaavan liikenteestä vastaavan henkilön palvelukseen ottamiseksi, jos liikenteestä vastaava henkilö ei enää täytä hyvää mainetta tai ammatillista pätevyyttä koskevia vaatimuksia;

b) enintään kuuden kuukauden määräaika, jos yrityksen on korjattava tilanteensa osoittaakseen, että sillä on tosiasiallinen ja pysyvä toimipaikka;

c) enintään kuuden kuukauden määräaika, jos vakavaraisuutta koskeva vaatimus ei täyty, jotta yritys voi osoittaa, että mainittu vaatimus täyttyy jälleen pysyvästi.

2. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia yritykseltä, jonka lupa on peruutettu tilapäisesti tai kokonaan, että sen liikenteestä vastaavat henkilöt ovat läpäisseet 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tutkinnot ennen korjaavien toimien toteuttamista.

3. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, ettei yritys enää täytä yhtä tai useampaa 3 artiklassa säädettyä vaatimusta, sen on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa peruutettava kokonaan tai tilapäisesti lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia.

([1]) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35.

14 artikla

Liikenteestä vastaavan henkilön julistaminen ammattiin soveltumattomaksi

1. Jos liikenteestä vastaava henkilö menettää hyvän maineensa 6 artiklan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on julistettava hänet soveltumattomaksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintoja.

2. Kunnes asiaankuuluvien kansallisten säännösten mukainen korjaava toimenpide on toteutettu, liikenteestä vastaavan henkilön, joka on julistettu ammattiin soveltumattomaksi, 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu todistus ammatillisesta pätevyydestä ei ole enää voimassa missään jäsenvaltiossa.

15 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten päätökset ja muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen nojalla tekemät kielteiset päätökset, mukaan lukien hakemuksen hylkäämistä, olemassa olevan luvan peruuttamista määräajaksi tai kokonaan taikka liikenteestä vastaavan henkilön julistamista ammattiin soveltumattomaksi koskevat päätökset, on perusteltava.

Näissä päätöksissä on otettava huomioon saatavilla olevat tiedot rikkomuksista, jotka yritys tai sen liikenteestä vastaava henkilö on tehnyt ja jotka voivat vahingoittaa yrityksen hyvää mainetta, sekä kaikki muut toimivaltaisen viranomaisen saatavilla olevat tiedot. Päätöksissä on määriteltävä korjaavat toimenpiteet, joita sovelletaan tapauksissa, joissa on kyse luvan peruuttamisesta tai ammattiin soveltumattomaksi julistamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että asianomaisilla yrityksillä ja henkilöillä on mahdollisuus hakea 1 kohdassa tarkoitettuihin päätöksiin muutosta vähintään yhdeltä riippumattomalta ja puolueettomalta elimeltä tai tuomioistuimelta.

IV LUKU

YKSINKERTAISTAMINEN JA HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

16 artikla

Kansalliset sähköiset rekisterit

1. Tämän asetuksen ja etenkin sen 11–14 ja 26 artiklan täytäntöönpanemiseksi kunkin jäsenvaltion on ylläpidettävä kansallista sähköistä rekisteriä maantiekuljetusyrityksistä, joille jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen viranomainen on antanut luvan harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia. Rekisteriin sisältyviä tietoja on käsiteltävä tätä tarkoitusta varten nimetyn viranomaisen valvonnassa. Kansalliseen sähköiseen rekisteriin sisältyvien tietojen on oltava kaikkien kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä.

Komissio tekee 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä päätöksen niitä tietoja koskevista vähimmäisvaatimuksista, jotka on tallennettava kansalliseen sähköiseen rekisteriin sen perustamispäivästä lähtien, jotta rekisterien tulevaa yhteenliittämistä voitaisiin helpottaa. Se voi suosittaa ajoneuvon rekisteritunnuksen ottamista mukaan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi.

2. Kansallisissa sähköisissä rekistereissä on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) yrityksen nimi ja oikeudellinen muoto;

b) sen toimipaikan osoite;

c) hyvää mainetta ja ammatillista pätevyyttä koskevan vaatimuksen täyttämiseksi nimettyjen liikenteestä vastaavien henkilöiden nimet tai tarvittaessa laillisen edustajan nimi;

d) lupatyyppi, luvan kattamien ajoneuvojen lukumäärä sekä tarvittaessa yhteisön liikenneluvan ja sen oikeaksi todistettujen jäljennösten sarjanumerot;

e) sellaisten 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vakavien rikkomusten lukumäärä, luokka ja tyyppi, joista on annettu tuomio tai määrätty seuraamus kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana;

f) niiden henkilöiden nimet, jotka on julistettu soveltumattomiksi johtamaan yrityksen kuljetustoimintoja, niin kauan kuin näiden henkilöiden hyvää mainetta ei ole 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti palautettu, sekä sovellettavat korjaavat toimenpiteet.

Edellä olevan e alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2015 saakka päättää sisällyttää kansalliseen sähköiseen rekisteriin ainoastaan vakavimmat liitteessä IV esitetyt rikkomukset.

Jäsenvaltiot voivat säilyttää ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot erillisissä rekistereissä. Siinä tapauksessa tietojen on oltava kyseisen jäsenvaltion kaikkien toimivaltaisten viranomaisten saatavilla pyynnöstä tai suoraan niiden käytettävissä. Pyydetyt tiedot on toimitettava 30 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava julkisesti käytettävissä henkilötietojen suojaa koskevien asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

Joka tapauksessa ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot ovat muiden viranomaisten kuin toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä ainoastaan siinä tapauksessa, että niillä on asianmukainen toimivalta tehdä tarkastuksia ja määrätä seuraamuksia tieliikenteen alalla ja niiden virkamiehet ovat valantehneitä tai heitä muutoin koskee virallinen salassapitovelvollisuus.

3. Tiedot yrityksistä, joiden lupa on peruutettu tilapäisesti taikka kokonaan, on säilytettävä kansallisessa sähköisessä rekisterissä kahden vuoden ajan siitä, kun luvan tilapäinen peruuttaminen päättyy tai kun lupa on peruutettu kokonaan, ja poistettava sen jälkeen välittömästi.

Tiedot henkilöistä, jotka on julistettu maantieliikenteen harjoittajan ammattiin soveltumattomiksi, on säilytettävä kansallisessa sähköisessä rekisterissä niin kauan kuin mainitun henkilön hyvää mainetta ei ole palautettu 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Jos tällainen maineen palautusta koskeva tai muu vaikutukseltaan vastaava toimenpide on toteutettu, tiedot on välittömästi poistettava. Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuista tiedoista on käytävä ilmi syyt, joiden vuoksi lupa on peruutettu määräajaksi tai kokonaan tai henkilö on julistettu ammattiin soveltumattomaksi, sekä tarvittaessa, miten pitkästä ajasta on kyse.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki kansallisessa sähköisessä rekisterissä olevat tiedot ja erityisesti 2 kohdan ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot ovat ajan tasalla ja paikkansa pitäviä.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kansalliset sähköiset rekisterit on liitetty yhteen ja niihin on pääsy koko yhteisössä 18 artiklassa tarkoitettujen kansallisten yhteyspisteiden kautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista. Pääsy kansallisten yhteyspisteiden kautta ja yhteenliittäminen on toteutettava 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä siten, että kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hakea tietoja kaikkien jäsenvaltioiden kansallisista sähköisistä rekistereistä.

6. Komissio päättää 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 5 kohdan täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä, kuten vaihdettavien tietojen muodosta, muiden jäsenvaltioiden kansallisissa sähköisissä rekistereissä tehtäviin automaattisiin tiedonhakuihin liittyvistä teknisistä menettelyistä sekä näiden rekistereiden ja muiden asianomaisten tietokantojen välisen yhteentoimivuuden edistämisestä. Näissä yhteisissä säännöissä on määritettävä, mikä viranomainen on vastuussa tietojen saatavuudesta, niiden myöhemmästä käytöstä ja ajan tasalle saattamisesta niiden saannin jälkeen, ja tätä varten niiden on sisällettävä tietojen kirjausta ja valvontaa koskevia sääntöjä.

7. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja jotka liittyvät 1 ja 5 kohdassa tarkoitetun määräajan lykkäämiseen, hyväksytään 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

17 artikla

Henkilötietojen suoja

Direktiivin 95/46/EY soveltamisen osalta jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että

a) kaikille henkilöille ilmoitetaan, kun heitä koskevia tietoja merkitään rekisteriin tai niitä aiotaan luovuttaa sivullisille. Annettavissa tiedoissa on yksilöitävä tietojen käsittelystä vastaava viranomainen, käsiteltävien tietojen tyyppi ja käsittelyn tarkoitus;

b) kaikilla henkilöillä on oikeus tutustua itseään koskeviin tietoihin, jotka ovat näiden tietojen käsittelystä vastaavan viranomaisen hallussa. Tätä oikeutta on voitava käyttää rajoituksitta, kohtuullisin väliajoin ja ilman tietojen pyytäjälle aiheutuvaa aiheetonta viivytystä tai aiheettomia kustannuksia;

c) kaikilla henkilöillä, joita koskevat tiedot ovat puutteellisia tai virheellisiä, on oikeus saada ne oikaistuiksi, poistetuiksi tai suojatuiksi;

d) kaikilla henkilöillä on pakottavien perusteltujen syiden nojalla oikeus vastustaa itseään koskevien tietojen käsittelyä. Jos vastustaminen on perusteltua, näitä tietoja ei saa enää käsitellä;

e) yritykset noudattavat soveltuvin osin henkilötietojen suojaa koskevia asiaankuuluvia säännöksiä.

18 artikla

Jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallinen yhteyspiste, joka vastaa tämän asetuksen soveltamista koskevien tietojen vaihdosta muiden jäsenvaltioiden kanssa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansallisen yhteyspisteensä nimi ja osoite viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011. Komissio laatii luettelon kaikista kansallisista yhteyspisteistä ja toimittaa sen jäsenvaltioille.

2. Jäsenvaltioiden, jotka vaihtavat tietoja tämän asetuksen nojalla, on käytettävä 1 kohdan mukaisesti nimettyjä kansallisia yhteyspisteitä.

3. Jäsenvaltioiden, jotka vaihtavat tietoja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista tai kuljetusten hoitajista, jotka on julistettu ammattiin soveltumattomiksi, on noudatettava asetuksen (EY) N:o 1072/2009 13 artiklan 1 kohdassa tai tapauksesta riippuen asetuksen (EY) N:o 1073/2009 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ja määräaikoja. Jäsenvaltion, joka saa toiselta jäsenvaltiolta tiedon vakavasta rikkomisesta, josta on annettu tuomio tai määrätty seuraamus, on kirjattava tämä rikkomus kansalliseen sähköiseen rekisteriinsä.

V LUKU

TODISTUSTEN JA MUIDEN ASIAKIRJOJEN VASTAVUOROINEN TUNNUSTAMINEN

19 artikla

Hyvää mainetta koskevat todistukset ja vastaavat asiakirjat

1. Sijoittautumisjäsenvaltion on maantieliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyä varten hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi hyvästä maineesta rikosrekisteriote tai, jos tällaista ei ole, liikenteestä vastaavan henkilön tai muun asiaankuuluvan henkilön aiemman asuinvaltion toimivaltaisen oikeus- tai hallintoviranomaisen antama vastaava asiakirja, joka osoittaa, että tämä vaatimus on täytetty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Jos jäsenvaltio asettaa omille kansalaisilleen tiettyjä hyvää mainetta koskevia vaatimuksia eikä tällaisten vaatimusten täyttymistä voida todistaa 1 kohdassa tarkoitetulla asiakirjalla, tämän jäsenvaltion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta riittäväksi todisteeksi yhden tai useamman jäsenvaltion, jossa liikenteestä vastaava henkilö tai muu asiaankuuluvan henkilö on aiemmin asunut, toimivaltaisen oikeus- tai hallintoviranomaisen antama todistus, joka osoittaa, että nämä vaatimukset on täytetty. Todistuksen on koskettava niitä erityisiä tietoja, joita sijoittautumisjäsenvaltio pitää asiaan vaikuttavina.

3. Jos jäsenvaltio, jossa liikenteestä vastaava henkilö tai muu asiaankuuluvan henkilö on viimeksi asunut, ei anna 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa tai 2 kohdassa tarkoitettua todistusta, tämä asiakirja voidaan korvata valaehtoisella ilmoituksella tai juhlallisella vakuutuksella, jonka liikenteestä vastaava henkilö tai muu asiaankuuluva henkilö antaa liikenteestä vastaavan henkilön tai muun asiaankuuluvan henkilön aiemman asuinvaltion toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai tarvittaessa notaarille. Tällaisen viranomaisen tai notaarin on annettava todistus, jolla valaehtoinen ilmoitus tai juhlallinen vakuutus todistetaan oikeaksi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa ja 2 kohdassa tarkoitettua todistusta ei saa hyväksyä, jos ne on toimitettu yli kolme kuukautta niiden antamisen jälkeen. Tämä edellytys koskee myös 3 kohdan mukaisesti annettuja ilmoituksia ja vakuutuksia.

20 artikla

Vakavaraisuutta koskevat todistukset

Jos jäsenvaltio asettaa kansalaisilleen tiettyjä vakavaraisuutta koskevia vaatimuksia 7 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi, tämän jäsenvaltion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta riittäväksi todisteeksi sellaisen yhden tai useamman jäsenvaltion, jossa liikenteestä vastaava henkilö tai muu asiaankuuluva henkilö on aiemmin asunut, toimivaltaisen hallintoviranomaisen antama todistus, jossa todetaan, että nämä vaatimukset on täytetty. Todistuksen on koskettava niitä erityisiä tietoja, joita sijoittautumisjäsenvaltio pitää asiaan vaikuttavina.

21 artikla

Ammatillista pätevyyttä osoittavat todistukset

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi ammatillisesta pätevyydestä liitteessä III olevan mallin mukainen todistus, jonka on antanut tätä tarkoitusta varten asianmukaisesti hyväksytty viranomainen tai laitos.

2. Ennen 4 päivää joulukuuta 2011 annettu ammatillista pätevyyttä osoittava todistus, joka on annettu tuohon päivään asti voimassa olevien säännösten nojalla, on katsottava liitteessä III olevan mallin mukaista todistusta vastaavaksi, ja se on tunnustettava osoitukseksi ammatillisesta pätevyydestä kaikissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että ainoastaan kansallisen liikenteen harjoittamista varten voimassa olevien ammatillista pätevyyttä koskevan todistusten haltijat suorittavat 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tutkinnon tai osia kokeesta.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011 ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia toimenpiteitä sovelletaan ilman yrityksen kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten on käsitettävä erityisesti maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamista koskevan luvan tilapäinen peruuttaminen, tällaisen luvan peruuttaminen kokonaan sekä rikkomuksiin syyllistyneiden yritysten liikenteestä vastaavien henkilöiden julistaminen ammattiin soveltumattomiksi.

23 artikla

Siirtymäsäännökset

Yritysten, joilla on ennen 4 päivää joulukuuta 2009 lupa harjoittaa maantieliikenteen harjoittajan ammattia, on noudatettava tämän asetuksen säännöksiä viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011.

24 artikla

Keskinäinen avunanto

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä ja avustettava toisiaan tämän asetuksen soveltamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on henkilötietojen suojaa koskevia säännöksiä noudattaen vaihdettava tietoja vakavista rikkomuksista annetuista tuomioista ja niiden johdosta määrätyistä seuraamuksista tai muista erityisistä tiedoista, jotka todennäköisesti vaikuttavat maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen.

25 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 [1] 18 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

26 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on laadittava joka toinen vuosi kertomus toimivaltaisten viranomaisten toiminnasta ja toimitettava se komissiolle. Kertomuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) katsaus toimialasta hyvän maineen, vakavaraisuuden ja ammatillisen pätevyyden kannalta;

b) annettujen lupien määrä tyypeittäin ja vuosittain, määräajaksi tai kokonaan peruutettujen lupien määrä, ammattiin soveltumattomaksi julistamisten määrä sekä näiden päätösten perustelut;

c) kunakin vuonna annettujen ammatillista pätevyyttä osoittavien todistusten määrä;

d) keskeiset tilastot kansallisista sähköisistä rekistereistä ja siitä, miten toimivaltaiset viranomaiset ovat niitä käyttäneet; ja

e) katsaus tiedonvaihdosta toisten jäsenvaltioiden kanssa 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja erityisesti toisille jäsenvaltioille vuosittain ilmoitettujen rikkomisten ja saatujen vastausten määrä sekä 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti vuosittain esitettyjen pyyntöjen ja saatujen vastausten määrä.

2. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten pohjalta joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisesta. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihdon toimivuutta sekä kansallisten sähköisten rekisterien toimivuutta ja niihin sisältyviä tietoja. Kertomus julkaistaan samaan aikaan kuin tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 [2] 17 artiklassa tarkoitettu kertomus.

---

[1] EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8.

[2] EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1.

27 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten luettelo

Kunkin jäsenvaltion on viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011 toimitettava komissiolle luettelo toimivaltaisista viranomaisista, jotka se on nimennyt antamaan lupia maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamiseen, sekä luettelo viranomaisista tai laitoksista, jotka on hyväksytty järjestämään 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tutkintoja ja antamaan todistuksia. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* koko yhteisöä koskevan ajan tasalla olevan luettelon näistä viranomaisista tai laitoksista.

28 artikla

Kansallisten toimenpiteiden tiedoksi antaminen

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tässä asetuksessa tarkoitetuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivän kuluessa niiden hyväksymispäivästä ja ensimmäisen kerran viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2011.

29 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 96/26/EY.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä joulukuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä lokakuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies Puheenjohtaja
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

LIITE I

I LUETTELO 8 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA AIHEPIIREISTÄ

Jäsenvaltioiden on otettava ammatillisen pätevyyden toteamisessa huomioon ainakin tässä luettelossa mainitut maanteiden tavaraliikennettä ja maanteiden henkilöliikennettä koskevat aihepiirit. Hakijoina olevilla maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajilla on oltava näistä aihepiireistä kuljetusyrityksen johtamisessa tarvittava tietojen taso ja käytännön valmiudet.

Jäljempänä ilmoitettu tietojen vähimmäistaso ei voi olla alle neuvoston päätöksen 85/368/ETY [1] liitteessä tarkoitetun koulutustasojärjestelmän 3 tason eli tiedon tason, joka saavutetaan pakollisella koulunkäynnillä täydennettynä joko ammatillisella koulutuksella ja teknillisellä lisäkoulutuksella tai teknillisellä koulutuksella tai muulla keskiasteen koulutuksella.

A. **Siviilioikeus**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta:

1) tunnettava tärkeimmät maantieliikenteessä noudatettavat sopimustyypit sekä niistä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet;

2) kyettävä neuvottelemaan oikeudellisesti päteviä kuljetussopimuksia, erityisesti kuljetusehtojen osalta;

maanteiden tavaraliikenteen osalta:

3) kyettävä arvioimaan asiakkaidensa esittämiä reklamaatioita, jotka koskevat tavaran katoamisesta tai vahingoittumisesta kuljetuksen aikana taikka toimituksen myöhästymisestä aiheutuvia korvauksia, sekä ymmärtämään, miten tällainen reklamaatio vaikuttaa hänen sopimuksen mukaisiin velvollisuuksiinsa;

4) tunnettava tavaran kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehdystä yleissopimuksesta (CMR) johtuvat säännöt ja velvollisuudet;

maanteiden henkilöliikenteen osalta:

5) kyettävä arvioimaan asiakkaidensa esittämiä reklamaatioita, jotka koskevat matkustajille tai heidän matkatavaroilleen kuljetuksen aikana sattuneesta onnettomuudesta aiheutuvia korvauksia tai myöhästymisestä aiheutuvia korvauksia, sekä ymmärtämään, miten tällainen reklamaatio vaikuttaa hänen sopimuksen mukaisiin velvollisuuksiinsa.

B. **Kauppaoikeus**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta:

1) tunnettava liikkeenharjoittamisessa vaadittavat edellytykset ja muodollisuudet, liikkeenharjoittajien yleiset velvollisuudet (rekisteröityminen, kirjanpito jne.) sekä konkurssin seuraukset;

2) omattava asiaankuuluvat tiedot eri yhtiömuodoista sekä niiden perustamista ja toimintaa koskevista säännöistä.

C. **Sosiaalioikeus**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta tunnettava seuraavat seikat:

1) maantiekuljetusten alalla toimivien yhteiskunnan eri instituutioiden tehtävät ja toiminta (ammattiliitot, työpaikkaneuvostot, luottamushenkilöt, työsuojelutarkastajat jne.);

2) työnantajan sosiaaliturvavelvoitteet;

[1] Neuvoston päätös 85/368/ETY, tehty 16 päivänä heinäkuuta 1985, Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ammatillisen koulutuksen todistusten vastaavuudesta (EYVL L 199, 31.7.1985, s. 56).

3) maantiekuljetusyrityksissä työskentelevien eri työntekijäryhmien työsopimuksiin sovellettavat säännöt (työsopimusten muodot, osapuolten velvollisuudet, työoloja ja työaikaa koskevat säännöt, palkalliset lomat, palkkaus ja muut rahalliset korvaukset, sopimuksen purkaminen jne.);

4) ajoaikaa, lepoaikaa ja työaikaa koskevat säännöt, erityisesti asetuksen (ETY) N:o 3821/85, asetuksen (EY) N:o 561/2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY [1] ja direktiivin 2006/22/EY säännökset sekä näiden säännösten käytännön soveltamista koskevat toimenpiteet; ja

5) tunnettava kuljettajien perustason ammatillista pätevyyttä ja jatkokoulutusta koskevat säännöt, erityisesti ne, jotka johtuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2003/59/EY [2].

D. **Vero-oikeus**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta tunnettava seuraavia veroja koskevat säännöt:

1) kuljetuspalvelujen arvonlisävero;

2) moottoriajoneuvovero;

3) tiettyjä maanteiden tavaraliikenteessä käytettäviä ajoneuvoja koskevat verot sekä tiettyjä infrastruktuureita koskevat käyttömaksut;

4) tulovero.

E. **Yrityksen kaupallinen ja taloudellinen johtaminen**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja matkustajaliikenteen osalta:

1) tunnettava sekkejä, vekseleitä, omia vekseleitä, luottokortteja ja muita maksuvälineitä koskeva lainsäädäntö ja käytäntö;

2) tunnettava luottolajit (pankkilainat, remburssit, takausvakuudet, kiinnitykset, leasing-toiminta, vuokraus, factoring jne.) sekä niistä aiheutuvat kulut ja velvoitteet;

3) tiedettävä, mikä tase on, miten se laaditaan ja miten sitä tulkitaan;

4) pystyttävä lukemaan ja tulkitsemaan tuloslaskelmaa;

5) pystyttävä arvioimaan yrityksen kannattavuutta ja rahoitusasemaa, erityisesti taloudellisten tunnuslukujen perusteella;

6) pystyttävä laatimaan talousarvio;

7) tunnettava yrityksen kustannustekijät (kiinteät kustannukset, muuttuvat kustannukset, liikepääoma, poistot jne.) ja pystyttävä laskemaan kustannukset ajoneuvoa, kilometriä, matkaa tai tonnia kohti;

8) pystyttävä esittämään organisaatiokaavio yrityksen koko henkilökunnasta ja laatimaan työsuunnitelmia jne.;

9) tunnettava markkinoinnin, mainonnan ja PR-työn, myös kuljetuspalvelujen, myynninedistämisen ja asiakasrekisterin pitämisen yms., periaatteet;

10) tunnettava maantieliikenteen vakuutuslajit (vastuuvakuutus, tapaturma- ja henkivakuutus, vahinkovakuutus, matkatavaravakuutus) sekä niihin liittyvät takuut ja velvollisuudet;

11) tunnettava maantiekuljetusalan telemaattiset sovellukset;

maanteiden tavaraliikenteen osalta:

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/15/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/59/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta (EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4).

12) pystyttävä soveltamaan maanteiden tavarakuljetuspalvelujen laskutusta koskevia sääntöjä ja tunnettava Incoterms-toimituslausekkeiden merkitys ja vaikutukset;

13) tunnettava kuljetusalan tukipalvelut, niiden asema, tehtävät ja niitä mahdollisesti koskevat säännöt;

maanteiden henkilöliikenteen osalta:

14) pystyttävä soveltamaan julkisen ja yksityisen matkustajaliikenteen hinnastoja ja hinnoittelua koskevia sääntöjä;

15) pystyttävä soveltamaan maanteiden henkilökuljetuspalveluiden laskutusta koskevia sääntöjä.

F. **Markkinoille pääsy**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta tunnettava seuraavat seikat:

1) alan säännöt, jotka koskevat toisen lukuun harjoitettavaa maantiekuljetusta, alihankintaa ja hyötyajoneuvojen vuokrausta, sekä varsinkin säännöt, jotka koskevat ammatin harjoittamisen virallista järjestelyä, ammattiin pääsyä, yhteisön sisäisten ja yhteisön ulkopuolella suoritettavien maantiekuljetusten lupia, valvontaa ja seuraamuksia;

2) maantiekuljetusyrityksen perustamista koskevat säännöt;

3) asiakirjat, joita maantiekuljetusten suorittamisessa vaaditaan, ja sellaisten valvontamenettelyjen käyttöönotto, joilla varmistetaan, että jokaista kuljetustapahtumaa ja erityisesti ajoneuvoa, kuljettajaa, lastia tai matkatavaraa koskevia asiakirjoja säilytetään sekä ajoneuvossa että yrityksen toimitiloissa;

maanteiden tavaraliikenteen osalta:

4) maanteiden tavaraliikenteen markkinajärjestelyä sekä rahdin käsittelyä ja logistiikkaa koskevat säännöt;

5) rajanylitysmuodollisuudet, T-asiakirjojen ja TIR-carnet'iden merkitys ja soveltamisala sekä niiden käytöstä aiheutuvat velvollisuudet ja vastuukysymykset;

maanteiden henkilöliikenteen osalta:

6) maanteiden henkilöliikenteen markkinajärjestelyä koskevat säännöt;

7) matkustajien maantiekuljetuspalvelujen tarjoamista koskevat säännöt ja kuljetussuunnitelmien laatiminen.

G. **Tekniset standardit ja toiminnan tekniset näkökohdat**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta:

1) tunnettava ajoneuvojen painoa ja mittoja koskevat säännöt jäsenvaltioissa sekä näistä säännöistä poikkeavia erityiskuljetuksia koskevat menettelyt;

2) pystyttävä valitsemaan ajoneuvot ja niiden osat (alusta, moottori, voimansiirtolaitteet, jarrujärjestelmät jne.) yrityksen tarpeiden mukaan;

3) tunnettava ajoneuvojensa tyyppihyväksyntää, rekisteröintiä ja katsastusta koskevat muodollisuudet;

4) osattava ottaa huomioon toimenpiteet, joita tarvitaan moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi ja melun välttämiseksi;

5) pystyttävä laatimaan huoltosuunnitelmia ajoneuvoille ja niiden varusteille;

maanteiden tavaraliikenteen osalta:

6) tunnettava erilaiset lastinkäsittely- ja kuormauslaitteet (perälaudat, kontit, kuormalavat jne.) sekä pystyttävä ottamaan käyttöön tavaroiden kuormaus- ja purkumenetelmiä ja antamaan niitä koskevia ohjeita (lastin jakaminen, pinoaminen, ahtaaminen, kiilaaminen jne.);

7) tunnettava yhdistetyt kuljetustekniikat, kuten piggy-back- ja ro-ro-kuljetukset;

8) pystyttävä soveltamaan käyttöön menettelyjä, joiden avulla noudatetaan vaarallisten aineiden ja jätteiden kuljetuksia koskevia sääntöjä, jotka johtuvat erityisesti direktiivistä 2008/68/EY [1] ja asetuksesta (EY) N:o 1013/2006 [2];

9) pystyttävä soveltamaan menettelyjä, joiden avulla noudatetaan pilaantuvien elintarvikkeiden kuljetusta koskevia sääntöjä, erityisesti helposti pilaantuvien elintarvikkeiden kansainvälisiä kuljetuksia ja tällaisissa kuljetuksissa käytettävää erityiskalustoa koskevan sopimuksen (ATP) määräyksiä;

10) pystyttävä soveltamaan menettelyjä, joiden avulla noudatetaan elävien eläinten kuljetuksia koskevia sääntöjä.

H. **Liikenneturvallisuus**

Hakijan on erityisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen osalta:

1) tunnettava kuljettajilta vaadittava pätevyys (ajokortti, lääkärintodistukset, kelpoisuustodistukset jne.);

2) pystyttävä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuljettajat noudattavat eri jäsenvaltioissa voimassa olevia liikennettä koskevia sääntöjä, kieltoja ja rajoituksia (nopeusrajoitukset, etuajo-oikeus, pysähtyminen ja pysäköiminen, valomerkkien käyttö, liikennemerkit jne.);

3) pystyttävä laatimaan kuljettajille ohjeita ajoneuvojen, niiden varusteiden ja lastin kuntoa koskevien turvallisuusvaatimusten noudattamisen tarkastamisesta sekä toteutettavista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä;

4) pystyttävä ottamaan käyttöön onnettomuustilanteissa noudatettavia menettelyjä sekä asianmukaisia menettelyjä onnettomuuksien tai vakavien liikennerikosten välttämiseksi;

5) pystyttävä toteuttamaan menettelyjä lastien turvallisen kiinnittämisen varmistamiseksi ja tunnettava tähän liittyvät tekniikat;

maanteiden henkilöliikenteen osalta:

6) omattava perustiedot jäsenvaltioiden tieverkostosta.

II **TUTKINNON JÄRJESTÄMINEN**

1. Jäsenvaltiot järjestävät pakollisen kirjallisen tutkinnon, jonka lisäksi ne voivat järjestää suullisen tutkinnon todetakseen, onko hakijoina olevilla maantieliikenteen harjoittajilla I osassa lueteltuja aihepiirejä koskeva vaadittu tietojen taso ja erityisesti kyky käyttää näitä aihepiirejä koskevia välineitä ja tekniikoita sekä suorittaa niitä vastaavat täytäntöönpano- ja yhteensovittamistehtävät.

a) Pakollinen kirjallinen tutkinto koostuu kahdesta osasta:

i) kirjalliset kysymykset, jotka ovat joko monivalintakysymyksiä (kussakin neljä vaihtoehtoa) tai suoraa vastausta edellyttäviä kysymyksiä tai näiden kahden järjestelmän yhdistelmä;

ii) kirjalliset tehtävät/tapaustutkimukset.

Kummankin osan vähimmäiskesto on kaksi tuntia.

b) Jos suullinen tutkinto järjestetään, jäsenvaltiot voivat asettaa tutkintoon osallistumisen ehdoksi kirjallisen tutkinnon läpäisemisen.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

2. Jos jäsenvaltiot järjestävät myös suullisen tutkinnon, niiden on säädettävä jokaisen kolmen kokeen osalta pisteiden painotuksesta, joka on vähintään 25 prosenttia ja enintään 40 prosenttia kokonaispistemäärästä.

   Jos jäsenvaltiot järjestävät vain kirjallisen kokeen, niiden on säädettävä kummankin kokeen osalta pisteiden painotuksesta, joka on vähintään 40 prosenttia ja enintään 60 prosenttia kokonaispistemäärästä.

3. Hakijoiden on saatava koko kokeesta vähintään 60 prosenttia kokonaispistemäärästä ja jokaisesta yksittäisestä kokeesta vähintään 50 prosenttia kyseisen kokeen kokonaispistemäärästä. Jäsenvaltio voi alentaa rajaa 50 prosentista 40 prosenttiin ainoastaan yhden kokeen osalta.

LIITE II

Ammatillista pätevyyttä koskevan todistuksen turvallisuusominaisuudet

Todistuksessa on oltava vähintään kaksi seuraavista turvallisuusominaisuuksista:

— hologrammi,

— paperissa on erityiskuituja, jotka näkyvät UV-valossa,

— vähintään yksi mikrokirjoitusta sisältävä rivi (kirjoitus näkyy ainoastaan suurennuslasilla eikä sitä voida jäljentää kopiokoneilla),

— kosketeltaessa tuntuvat kirjasimet, symbolit tai kuviot,

— kaksoisnumerointi: sarjanumero ja myöntämisnumero,

— turvakuvioitu tausta, jossa on ohut aaltomainen viivakuvio ja iirispainatus.

LIITE III

Ammatillisesta pätevyydestä annettavan todistuksen malli

EUROOPAN YHTEISÖ

(Beigenvärinen paperi – koko DIN A4 selluloosapaperi vähintään 100 g/m^2)

(Teksti todistuksen antavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä tai jollakin niistä)

Kyseessä olevan jäsenvaltion tunnus (1) Valtuutetun viranomaisen tai laitoksen nimi (2)

TODISTUS AMMATILLISESTA PÄTEVYYDESTÄ MAANTEIDEN TAVARALIIKENTEESSÄ/HENKILÖLIIKENTEESSÄ (3)

N:o .....

.....

todistaa, että (4) .....

syntynyt ..... päivänä ..... kuuta .....

on läpäissyt kokeet (vuosi: .....; jakso; .....) (5), jotka vaaditaan maanteiden tavaraliikenteen/henkilöliikenteen (3) harjoittajien ammatillista pätevyyttä koskevan todistuksen saamiseksi, maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 (6) mukaisesti.

Tämä todistus on riittävä osoitus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 21 artiklassa tarkoitetusta ammatillisesta pätevyydestä.

Annettu ..... päivänä ..... kuuta ..... (7)

(1) Jäsenvaltioiden tunnukset: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Tšekki, (DK) Tanska, (D) Saksa, (EST) Viro, (IRL) Irlanti, (GR) Kreikka, (E) Espanja, (F) Ranska, (IRL) Irlanti, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Liettua, (L) Luxemburg, (H) Unkari, (M) Malta, (NL) Alankomaat, (A) Itävalta, (PL) Puola, (P) Portugali, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Suomi, (S) Ruotsi, (UK) Yhdistynyt kuningaskunta.

(2) Euroopan yhteisön jäsenvaltion todistuksen antamista varten ennalta nimeämä viranomainen tai laitos.

(3) Tarpeeton yliviivataan.

(4) Sukunimi ja etunimi; syntymäpaikka ja -aika.

(5) Tutkinnon tunnistetiedot.

(6) EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51

(7) Todistuksen antavan toimivaltaisen viranomaisen tai laitoksen leima ja allekirjoitus.

LIITE IV

6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut vakavimmat rikkomukset

1. a) Kuutta vuorokautta tai kahta viikkoa koskevien ajoaikarajoitusten ylittäminen vähintään 25 prosentilla.

   b) Vuorokautta koskevan ajoaikarajoituksen ylittäminen vuorokautisen työajan aikana vähintään 50 prosentilla ilman taukoa tai ilman vähintään 4,5 tunnin pituista yhtäjaksoista lepoaikaa.

2. Ajopiirturin ja/tai nopeudenrajoittimen puuttuminen tai sellaisen luvattoman laitteen käyttö, jolla valvontalaitteen ja/tai nopeudenrajoittimen tallenteita voidaan muuttaa, taikka piirturilevyjen tai ajopiirturista ja/tai kuljettajakortista kopioitujen tietojen väärentäminen.

3. Ajaminen ilman voimassa olevaa katsastustodistusta, jos tällainen asiakirja vaaditaan yhteisön oikeuden mukaan, ja/tai jarrujärjestelmän, ohjauksen voimansiirron, pyörien/renkaiden, jousituksen tai alustan hyvin vakavat puutteet, jotka aiheuttaisivat niin välittömän vaaran tieturvallisuudelle, että ajoneuvo päätetään asettaa liikennöintikieltoon.

4. Sellaisten vaarallisten aineiden kuljettaminen, joiden kuljetus on kielletty tai joita kuljetetaan kielletyssä tai ei-hyväksytyssä säiliössä tai ilmoittamatta niitä ajoneuvon ulkopuolella vaarallisiksi aineiksi, mistä aiheutuu vaaraa ihmisille tai ympäristölle siinä määrin, että ajoneuvo päätetään asettaa liikennöintikieltoon.

5. Henkilöiden ja tavaroiden kuljettaminen ilman voimassa olevaa ajokorttia tai se, ettei niitä kuljettavalla yrityksellä ole voimassa olevaa yhteisön liikennelupaa.

6. Kuljettaja käyttää väärennettyä kuljettajakorttia tai korttia, joka ei ole hänen omansa tai joka on saatu väärien ilmoitusten ja/tai väärennettyjen asiakirjojen perusteella.

7. Sellaisten tavaroiden kuljettaminen, jotka ylittävät suurimman sallitun kokonaismassan vähintään 20 prosentilla sellaisten ajoneuvojen osalta, joiden sallittu kokonaismassa on yli 12 tonnia, ja vähintään 25 prosentilla sellaisten ajoneuvojen osalta, joiden sallittu kokonaismassa on enintään 12 tonnia.